התנועה הקיבוצית
מחלקת שנת שירות

רגע אקטואלי לראש השנה

התחלות חדשות

ראש השנה מזמין אותנו לצאת לדרך חדשה בה אנו נושאים עמנו תקוות ושאיפות, לצד חששות ושאלות.

לפניכם שלוש פעילויות קצרות שבאמצעותן נבחן את הציפיות והמשאלות שלנו משנה זו לצד האתגרים והקשיים שעוד צפויים לפנינו ומהם הכוחות העומדים לרשותנו בדרך זו.

פרשת דרכים

נקרא יחד את הטקסט הבא (מתוך הספר "עליסה בארץ הפלאות"):

[עליסה]: "התואיל להגיד לי בבקשה, באיזו דרך עלי ללכת מכאן?"
"זה תלוי במידה רבה לאן את רוצה להגיע", אמר החתול.
"לא אכפת לי כל כך לאן – ", אמרה עליסה.
"אם כך, לא משנה באיזו דרך תלכי", אמר החתול.
" – בתנאי שאגיע לאן שהוא", הוסיפה והסבירה עליסה.
"בטוח שתגיעי", אמר החתול, "אם רק תתמידי בהליכה."

1. פעילות

נחלק למשתתפים דף עם ציור של עיגול במרכזו (המסמל את נקודת המוצא בה כל אחד מהם נמצא כעת) ו-4 כיוונים. כל משתתף מתבקש לכתוב את הנקודות הבאות:

צפון: מה אני רוצה שיקרה השנה? (ציפיות, יעדים, חלומות)

דרום: מה אני מביא איתי מהבית? (כוחות, ערכים, קשרים)

מזרח: מה מעניין אותי לגלות? (סקרנות, דברים חדשים)

מערב: מה אני צריך כדי להצליח להתמיד השנה? (מעגלי תמיכה, משמעות)

כל משתתף תולה את המפה שלו על הקיר. המשתתפים הולכים באופן חופשי וצופים במפות של אחרים. לאחר מכן חוזרים למליאה וכל אחד משתף תובנה/ מחשבה בעקבות הפעילות.

מהבית לדרך חדשה

נקרא יחד את הטקסט של יהודה עמיחי:

"כִּי אָדָם יוֹצֵא מִבַּיִת
וְהַבַּיִת אֵינוֹ יוֹצֵא מִן הָאָדָם.
הוּא נִשְׁאָר,
עַל קִירוֹתָיו וְעַל הַתָּלוּי בָּהֶם
וְעַל חֲדָרָיו וְדַלְתוֹתָיו הַנִּסְגָּרוֹת בְּזִהִירוּת.
אוֹ כִּי הַבַּיִת
מִתְרַחֵב וְהוֹלֵךְ
וְנַעֲשֶׂה לַדְּרָכִים
שֶׁבָּהֶן יֵלֵךְ זֶה שֶׁיָּצָא מִן הַבַּיִת".

2. פעילות

כל משתתף כותב על דף 4-3 דברים שלקחת עמו מהבית לשנת השירות: פיזי (חפץ), רגשי (זכרון/ הרגשה), ערכי (ערך/ עקרון/ אמונה), חברתי (קשר).

בזוגות: כל אחד משתף - דבר אחד שהביא אתו מהבית ואיך זה עוזר לו בשנת השירות.

במליאה: מי שמעוניין משתף - דבר אחד חדש ששמע מבן זוגו ותובנה בעקבותיה.

פנים אל העתיד

נקרא יחד את דבריו של אריה בן גוריון:

"חגי ישראל ברובם הם חגי זיכרון, פרט, משפחה וקהילה נקראים להזכיר ולשחזר בצורה טקסית, אירוע היסטורי משמעותי שקרה בעברנו... אבל לראש השנה ויום כיפור אין היסטוריה, אין זיכרון, אין עבר, אין סיפור, אין דרמה.

לכן, לא הזמן, לא הלידה ולא הזהות קובעים את תוכנם. לא מה קרה בעבר, אלא מה אפשר שיקרה. הפנים והלב מכוונים למימד הזמן - עתיד. שני מועדים אלה שואלים: **מה כיוון חייך? כיצד בחרת לחיותו? האם יש לך חלום, שאיפה למימוש? האם יש לך תמונת עולם אנושית וחברתית? מה דמות החברה הישראלית בעיניך? מה פני קיבוצך? מה פני ביתך ומשפחתך?**

אם אתה רוצה ליצור מציאות אחרת, טובה צודקת יותר, זה תלוי בך בלבד. בשאיפתך לשינוי. בשאיפתך לגאול את עצמך ואת חברתך. זה תלוי בנדר שלך עכשיו, בהווה, אבל פניך אל העתיד. לפי זה ראש השנה ויום כיפור הם חגים אנושיים ואופטימיים ופניהם אל האדם ותמונת עתידו".

3. פעילות

כל משתתף כותב על פתק את התשובה שלו לאחת השאלות המוזכרות בטקסט. המשתתפים מסתובבים ברחבי החדר, בכל פעם נבקש מהם לעצור, לעמוד מול משתתף אחר ולשתף אחד את השני במה שכתבו.

במליאה: נבקש ממי שמעוניין לשתף בפתק של משתתף אחר שהוא התחבר אליו.

נקריא פסקה מתוך הטקסט: "אם אתה רוצה ליצור מציאות אחרת, טובה צודקת יותר, זה תלוי בך בלבד. בשאיפתך לשינוי. בשאיפתך לגאול את עצמך ואת חברתך. זה תלוי בנדר שלך עכשיו, בהווה, אבל פניך אל העתיד".

נשאל: מה דעתכם על אמירה זו? האם זה באמת תלוי רק בנו? האם יש חשיבות להחלטה שלנו בהווה?

יוצא לדרך/ מיכאל זץ

"היום
אני מוכן
לצאת לדרך.

בלי תירוצים
של "אחרי החגים"
דברים נפלאים
מצפים לי כשאגיע,

יש סיבה למהר.
גם הדרכים נערכו,
והן יקחו אותי
למקום בו אני רוצה להיות.

היום -
אני יוצא לדרך".

שנה טובה ומתוקה